

РЕШЕНИЕ

№ 7517

гр. София, 13.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 17.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7589** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1700, р-н В., [улица], представлявано от управителя Д. М. М., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1064-0040286 от 02.06.2021 г. на Началник отдел „Оперативни дейности- С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ и чл.187 от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 30 дни“.

В жалбата се поддържа, че заповедта да налагането на ПАМ е незаконосъобразна. Твърди се, че от мотивите на заповедта и решението на директор на дирекция „Оперативни дейности- С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП не ставало ясно какви вредни последици се предотвратяват със запечатването на обекта, какви фактически основания, извън е тези, касаещи административното нарушение са били налице, за да пристъпи органа към запечатването на обекта. Според жалбоподателят, посочените цели относно срока на мярката са несъстоятелни, тъй като такива цели законът възлагал на административното наказание, но не и на мерките за административна принуда, т.е. принудителна мярка не би могла да предотврати или поправи вредните последици за фиска. Изтъква се, че в случая ПАМ не отговаря на нито една от целите, закрепени в ЗАНН, както и на специфичните цели на ЗДДС. В случая принудителната мярка била наложена преди издаване на

наказателното постановление, в противоречие с целта на закона. На следващо място, принудителната мярка противоречала на принципа на съразмерност и по-специално на правилото, заложено в чл.6, ал.5 АПК. Липсвали доказателства за системно нарушаване от страна на дружеството на разпоредбите на данъчното законодателство, както и предвид сумата, заради която не е издаден касов бон. Налице било формално мотивиране на акта по отношение на срока за запечатване от 30 дни. Липсата на мотиви относно срока водила до невъзможност да бъде направена проверка дали е изпълнено изискването за съответствие на индивидуалния административен акт с целта на закона, съставляващо изискване за законосъобразност- чл.146, т.5 АПК. Пзовава се на съдебна практика. Моли съда да отмени оспорвания акт.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател не се представлява.

Ответникът, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Изтъква, че срокът определен в обжалвания акт е съобразен с принципа на съразмерност, доколкото същият търговец е бил санкциониран с предходен акт, отново за неиздаване на касов бон, което изрично е било отчетено в решението на горестоящия административен орган. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, установи от фактическа и правна страна следното:

При извършена на 09.05.2021 г. в 14:46 часа проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - баничарница „Най-хубавата баница“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК-[ЕИК], е направена контролна покупка на 1 брой пица лодка на обща стойност 2,00 лв. (два лева), за която не е издаден фискален бон от ФУ в обекта модел „DATECS DP - 150 KL“ с ИН на ФУ DT719964 и ФП №02719964 или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба Н-18/2006 г. Покупката е извършена преди легитимацията от Т. Б. К. - инспектор по приходите. Плащането е прието за сметка на [фирма], ЕИК[ЕИК]. От наличните в обекта ФУ са отпечатани КЛЕН и Дневен финансов отчет (ДФО), установили, че сумата от 2,00 лв. (два лева) не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка. За резултата от проверката е съставен протокол за извършена проверка серия АА №0040286/09.05.2021 г. на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

С процесната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1064-0040286 от 02.06.2021 г. на Началник отдел „Оперативни дейности- С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, на [фирма], на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ и чл.187 от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 30 дни“. В заповедта е вписано, че няма допуснато предварително изпълнение и запечатването да се извърши след влизане в сила на заповедта.

Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1064-0040286 от 02.06.2021 г. на Началник отдел „Оперативни дейности- С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е оспорена по административен ред от [фирма]. С Решение №ГДФК-158/24.06.2021 г. на директор на дирекция „Оперативни дейности- С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е оставена без уважение жалба с вх. №26-Д-1274/21.06.2021 г. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1064-0040286 от 02.06.2021 г.

Приети по делото като писмени доказателства са документите приложени към

административната преписка, както и допълнително ангажирани от ответника писмени доказателства- Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С-852-0068177/18.12.2020 г., с която на [фирма], на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ и чл.187 от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“, както и влязло в сила на 09.06.2021 г. определение №3007/26.04.2021 г. по адм.д. №2011/2021 г. на АССГ, с което оставена без разглеждане жалбата на ДЪРВОТО НА КРАСОТАТА“ Е. срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С-852-0068177/18.12.2020 г. и е прекратено производството по делото.

При тези факти, съдът налага следните правни изводи:

Заповедта е подадена в срок и тъй като изхожда от лице, което е адресат на оспорения акт, тя е допустима.

По същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – 1148/ 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Следователно, оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на производството нарушения на административнопроизводствените правила. Предвид обстоятелството, че проверката е извършена в присъствието на служител на дружеството и че е поставено трайно залепено съобщение, че обектът може да бъде запечатан, съдът приема, че правото на участие на лицето в административното производство не е нарушено.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата по чл. 3, ал. 1 – за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1. Според ал.9, фискалната касова бележка от ФУ или касовата бележка от ИАСУТД се издават в един екземпляр за клиента, а копие на всяка отпечатана/генерирана в електронен вид бележка се съхранява на контролна лента на електронен носител (КЛЕН).

Според чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл.118, се налага принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни.

В конкретния случай безспорно се установява по делото, че за извършената продажба жалбоподателят не е издал фискална касова бележка и по същество дружеството не оспорва това обстоятелство. Издаването на фискална касова бележка за извършените продажба и плащане в брой е било дължимо, но това не е сторено. Предвид изложеното, съдът приема, че с неиздаването на фискална касова бележка за извършената продажба дружеството е допуснало неизпълнение на задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба, което обуславя наличие на предпоставките по чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС.

При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи. Нарушението е формално и законът не държи сметка за стойността на неотчетената покупка. Следва да се отбележи, че протоколът за проверка, съставен по установения ред и форма от органите по приходите в кръга на правомощията им, се ползва с материална доказателствена сила за извършените от органите по приходите действия и за установените факти и обстоятелства, съгласно чл. 50, ал. 1 от ДОПК. Само по себе си установяването на нарушението е достатъчно условие органът по приходите да наложи ПАМ. По делото не са представени доказателства от жалбоподателя, че не е извършено процесното нарушение.

Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай, този срок е определен на 30 дни. В константната си практика ВАС приема, че при определяне на срока на принудителната мярка, който според закона е до 30 дни, административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност. При това положение законът не предоставя на съда правомощие да се произнесе вместо органа, когато прецени, че срокът е прекомерно дълъг. /в този смисъл е Решение № 12313 от 01.12.2021, постановено по адм. дело № 4778/2021, решение № 11465/27.09.2018г., постановено по адм. дело № 3490/2018г./. Настоящата инстанция разполага с две възможности – или да отмени изцяло актът, ако прецени, че срокът е определен в нарушение на чл. 169 АПК, или да отхвърли жалбата, ако сметне, че оспорения акт, вкл. и в частта за определения размер на мярката е законосъобразен.

Настоящият съдебен състав намира за основателни възраженията на жалбоподателя за бланкетност на мотивите относно продължителността на срока, за който е наложена мярката и за нейната несъразмерност в това отношение. Определеният 30- дневен срок за прилагане на мярката се явява необосновано дълъг и непропорционален на тежестта на нарушението. Съдът счита, че правата и интересите на дружеството са засегнати в по- висока степен от необходимото за осъществяване целите на ПАМ. Действително нарушението е безспорно установено, но запечатването на обекта за срок от 30 дни, което е максималния размер на предвидения в закона срок, по никакъв начин не се обосновава от изложените в заповедта и в потвърждаващото я решение мотиви. В обжалваната заповед е отразено: „Продължителността на срока тук е определена с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние и индиректно със степента на неговата обществена опасност...“. Посочено е още, че от събраните данни по преписката може да се

направи обосновано предположение, че една от целите пред търговеца е именно отклонение от данъчното облагане- което винаги води до негативни последици за фиска, както и че срока е съобразен на извършеното е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца. В решението на директор на дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е допълнено: „... срещу жалбоподателя е била издадена предходна заповед ЗНПАМ №ФК-С852-0068177/18.12.2020 г., отново за извършено нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС с определен срок от 14 дни за търговски обект, находящ се в [населено място], [улица]“. Във връзка с последното съдът намира за нужно да отбележи, че Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С-852-0068177/18.12.2020 г., както бе посочено по-горе, е обжалвана и с влязло в сила на 09.06.2021 г. определение №3007/26.04.2021 г. по адм.д. №2011/2021 г. на АССГ, е оставена без разглеждане жалбата на [фирма] срещу същата заповед, и е прекратено производството по делото. Процесната заповед обаче е от дата 02.06.2021 г., т.е. преди влизане в сила на предходната. Освен това административният орган не е обсъдил и приложимостта на разпоредбата на чл.186а ЗДДС.

С оглед изложеното, съдът намира, че запечатването на търговския обект за срок от 30 дни е необосновано и явно несъизмеримо с преследваната от закона цел, като срокът на мярката не е определен по разумен начин, добросъвестно и справедливо.

Във връзка с довода на жалбоподателя, че в заповедта за налагане на ПАМ е установено несъответствие, доколкото не е било издадено наказателно постановление, като по този начин дружеството е лишено от възможността да заплати евентуално наложената глоба и да не се изпълнява наложената с процесната заповед ПАМ, следва да се има предвид, че принудителната административна мярка е независима от административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение.

Предвид горното, оспорената заповед се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Мотивиран от горното, Административен съд София- град, III отделение, 73 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], п.к. 1700, р-н В., [улица], представлявано от управителя Д. М. М. Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1064-0040286 от 02.06.2021 г. на Началник отдел „Оперативни дейности- С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ и чл.187 от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 30 дни“.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: